

[Poulsgaard]

ændre landbrugslovene for at mindske antallet af ødegårde og genvinde den tabte landbrugsproduktion.«

Begrundelse

Jeg mener, det er forkert, at bureaukratiet er med til at øge antallet af ødegårde i en tid, hvor landmænd i tusindvis tvinges væk fra gårdene grundet den erhvervsfjendtlige politik.

Besvarelse (14/5 82):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

I denne anledning skal jeg meddele, at der ikke findes statistisk materiale, der kan belyse antallet af såkaldte ødegårde, hvorved jeg forstår ejendomme, der er ubeboede og uden produktion.

I øvrigt mener jeg, at den bedste sikring mod opståen af såkaldte ødegårde opnås gennem en opretholdelse af landbrugslovens betingelser om fast bopæl, landbrugsuddannelse og jordbrug som væsentligste erhverv, idet disse betingelser jo sikrer, at landbrugs-ejendomme så vidt muligt er beboede, og at de fortrinsvis erhverves af personer, der har jordbrug som levevej og derfor tilstræber en stor og intensiv animalsk produktion.

Jeg agter derfor ikke at foreslå landbrugsloven ændret på disse områder.

Spm. nr. 714

Til *industriministeren (4/5 82)* af:

Anders Poulsen (V):

»Med hvilken hjemmel har ministeren pålagt forsikringstilsynet i perioden 29. april-30. juni 1982 at forbyde livs- og pensionsforsikringsselskaber at tegne livrenteforsikringer på det hidtidige tegningsgrundlag, dog således at tegningen kan genoptages den 1. juli 1982 på et andet tegningsgrundlag, hvorfor er dette indgreb ikke forhandlet med forsikringsrådet og de interesserede organisationer, og hvorledes har ministeren tænkt sig at fremskaffe statskassemedler til erstatningsbetaling for at dække de tab, som de pågældende forsikringsselskaber lider?«

Begrundelse

Forsikringstilsynet har med livs- og pensionsforsikringsselskaberne truffet en aftale om, at den hidtidige livrenteforsikringstegning for personer over 50 år med en rentetilskrivning på 20 pct. under en række givne betingelser kunne fortsætte til og med 30. juni 1982. Herefter skulle tegningen foretages på et andet rentetilskrivningsgrundlag.

Imidlertid har ministeren pålagt forsikringstilsynet at ændre aftalen, således at livrenteforsikringer slet ikke kan tegnes i en periode – som anført i spørgsmålet. Der ses ikke umiddelbart at være nogen hjemmel for ministeren til at foretage et sådant indgreb, og ministeren synes ikke i finansudvalget og/eller på anden måde at have søgt bevilning til dækning af de tab, som indgrebet medfører for selskaberne. Erstatningen vedrører ikke alene tab på grund af manglende tegning, men også forgæves udgifter til akquisition, herunder brochurer, breve, annoncer etc.

Besvarelse (12/5 82):

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal indledningsvis oplyse, at jeg ikke har pålagt forsikringstilsynet at forbyde tegning af livrenter uden bonus.

Afgørelsen er truffet af forsikringstilsynet i medfør af lov om forsikringsvirksomhed § 30 og indebærer et stop for nytegning i henhold til det tekniske grundlag for livrenter uden bonus (U 74), hvor der ved forsikringskontraktens indgåelse garanteres forsikringstageren en fast årlig rente, op mod 20 pct., i stedet for bonus. En formindskelse af livsforsikringsselskabets overskud f. eks. som følge af et fald i det almindelige renteniveau inden for forsikringens løbetid eller en beskatning af renteafkastet må som følge af den garanterede rente bæres af andre forsikringstagere i form af formindsket bonus.

Det forsikringsråd, der var ansvarligt for administrationen af denne lovgivning frem til den 1. oktober 1981, havde betænkeligheder med hensyn til den fortsatte tegning af livrenter uden bonus. Det blev derfor besluttet, at tegningen i den hidtil kendte form skulle ophøre pr. 1. juli 1982 som led i indførelsen af et nyt grundlagssystem for livsforsikringsvirksomhed.

I forbindelse med offentliggørelsen af betænkningen fra renteskatteudvalget ville der